

خانه جای ماندن است

سیری در خانه‌های قدیم تهران

خانه جای ماندن است، جای امن و آرامش... عکس هم به نوعی جای ماندن است، ماندن در لحظه‌ای از تاریخ... یک لحظه شاد یا غمگین از واقعیتی که در اقیانوس زمان محو می‌شود، به چشم برهم زدن به اندازه باز و بسته شدن شاتر، عکس‌ها لحظه‌ها، چین و چروک صورت‌ها، وقایع تلخ و شیرین را برایمان نگه می‌دارند تا بدانیم چه قدر زود گذشت...

اما وجه دیگر عکس‌ها کارکردشان به عنوان سند است. روی کاربردی همان یادآوری تاریخی... وقتی دوربین مجموعه‌ای از خانه‌ها و بناهای یک شهر را قاب می‌گیرد... در معماری این بناها، کیفیت زیست مردمان در زمان‌های مختلف و گاه حتی نفسشان را از چهارچوب این قاب‌ها می‌توان حس کرد، چرا که بناها و خانه‌ها هویت یک شهر هستند و شهر با آنها معنی یافته و هویت می‌یابد. این قاب‌ها که تصویر خانه‌ها و بناهای قدیمی را در دل دارند هویت ما هستند، هویت شهرمان و زیستمان در طول تاریخ و سندی برای مرمت و حفظ و نگهداری میراثی ارزشمند. میراث فرهنگی که از گذشته‌های ارزشمند مانده در دل تصویری که با وسواس ثبتش کرده، ارزشی دو چندان است شایسته تحسین و حفظ کردن.

● عکس‌ها: کاوس صادقلو

▲ عمارت قوام الدوله

▼ عمارت قزاق خانه

▲ عمارت کلاه فرنگی فرح آباد

▲ عمارت حسین خداداد

▲ عمارت بیگم سلطان

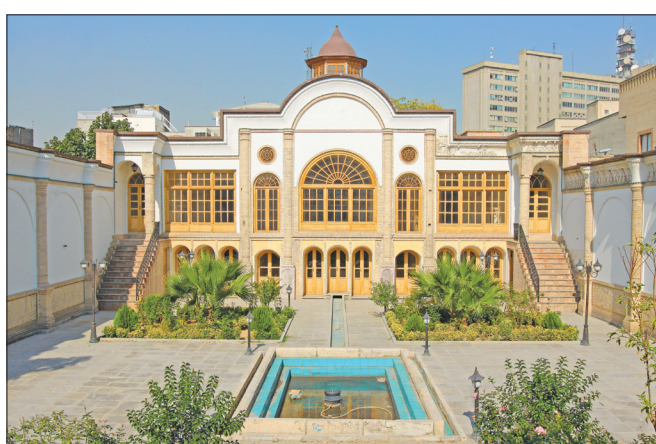
▲ عمارت تیمورتاش

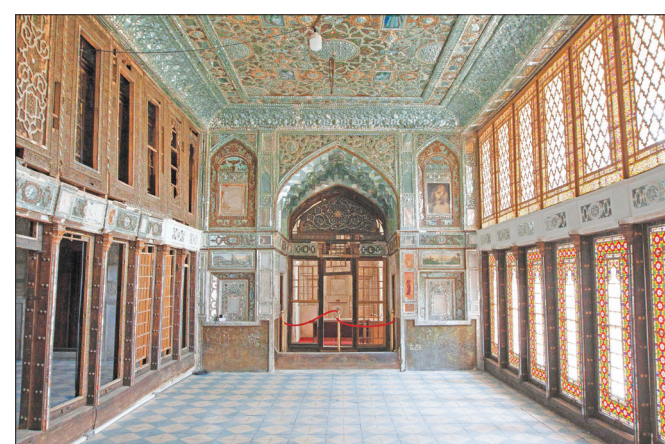
▲ عمارت مستوفی الممالک

▲ عمارت قوام السلطنه

▲ عمارت ناصرالدین میرزا

▲ خانه امام جمعه